

domsskatter, selv om man er gaaet ud fra Højkonjunkturen. Vi har den Grundanskuelse angaaende hele dette Forhold, at de Ejendomsskatter, der een Gang er fastlagt, bør bevares, fordi de ifølge den Karakter, som Grundskatterne har, kan bevares, uden at man derved paa nogen Maade skader Indehaverne af de paagældende Ejendomme, da det er en Grundbyrde, der nu en Gang er indgaaet i den enkelte hele Ejendoms Besiddelsesforhold.

Foreløbig skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger og tilsige mit Partis Bistand til en Udvalgsbehandling, hvor Sagen formentlig kan blive mere afklaret, og hvor der kan blive gjort et Arbejde for, at Sagen enten i indeværende Samling eller hurtigt i Fremtiden kan naa til sin Løsning.

Pinholt: Jeg kan paa mit Partis Vegne ganske slutte mig til de Bemærkninger, som blev fremsat af den højtærede Indenrigsminister, og jeg skal derfor kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Niels Frederiksen) udtalte, at det var tredje Gang, at man havde dette Forslag til Behandling her. Det er dog en Fejltagelse. Første Gang det var fremsat, kom det ikke til Behandling, idet det blev fremsat saa sent, at det ikke naaede saa vidt. I 1921 var det til Behandling; i Fjor blev det ikke fremsat, men nu er det altsaa kommet her igen. Jeg glæder mig over, at der til Fremsættelsen af dette Lovforslag ikke blev knyttet de almindelige Bemærkninger om, hvilken uhyre samfundsmæssig Betydning det vil have, og at man derigennem kunde reformere Samfundsforholdene meget stærkt. De Forestillinger, der ofte knytter sig til en Reform af vor Jordbeskatning i Retning af en samfundsomvæltende Forbedring af vore Forhold, er meget outrerede og har ikke noget Sted hjemme. Jeg glæder mig over, at vi er kommet ind paa mere almindelige Baner og paa at behandle dette Lovforslag som et rent Skattelovforslag.

Den ærede Ordfører udtalte, at det var galt, at man havde frigivet Grundværdierne til den private Spekulation. Det maa formentlig være de stigende Grundværdier, der kommer frem ved, at Samfundet foretager visse Foranstaltninger; thi den øvrige Beskatning af Grundværdierne er ikke anderledes, end den har været tidligere. Det har været udtalt lidt nok fra vor Side, at vi er villige til at træffe Foranstaltninger, hvorved man kan beskatte saadanne Grundværdier. Det

ærede Medlem mente, at Ejendomsskylden var uretfærdig. Man kan godt sige, at der klæber visse Uretfærdigheder ved den, og at disse bør afskaffes ved en Ændring af vore Grundskatter; men i øvrigt har jo Grundskatterne i Landkommunerne vist sig at være langt den væsentligste Del af Beskatningen. Hvis vi ser paa Tidsrummet fra 1910—11 til 1914—15, var Skatterne paa faste Ejendomme i Landkommunerne 60 pCt. af samtlige Skatter. Saa gik de ned, saaledes at de i 1919—20 udgjorde 56,3 pCt.; men i 1920—21 var de igen oppe paa 58,9 pCt., og de vil formentlig stige noget endnu. For Købstædernes Vedkommende er de derimod i samme Tidsrum gaaet ned fra 13,0 til 5,1 pCt. og for Københavns Vedkommende fra 41,8 til 9,0 pCt. Dette er en uhyre Svækkelse af Grundbeskatningen i Købstæderne og København, som der utvivlsomt er al Grund til at have Opmærksomheden rettet paa. For Landdistrikternes Vedkommende tror jeg, at Grundskatterne staar i et passende Forhold til Indkomst- og Formueskatten; men det er rimeligt, at man kan ønske nogle Ændringer i Ejendomsskylden og den Maade, hvorpaa den er paalagt.

Overfor det ærede Medlems Udtalelse om, at der var afgivet Løfte om, at vi kunde faa et saadant Lovforslag forelagt fra Regeringens Side, har den højtærede Indenrigsminister allerede givet Svar. Jeg maa bekræfte, hvad den højtærede Indenrigsminister har sagt, at det vil være af Betydning, at man faar Lejlighed til at se den Vurdering, der foregaar i Øjeblikket; thi det er afgjort rigtigt, hvad den højtærede Minister udtalte, at det er af den største Betydning ved Fremlæggelsen af et nyt Lovforslag, at man saa vidt mulig sikrer sig, at der ikke flyttes Skatter fra den ene Ejendomsgruppe over til den anden, og det kan man netop ved, at man har en saa paalidelig og solid Vurdering som mulig. Jeg maa gaa ud fra, at den Vurdering, der nu finder Sted, er væsentlig bedre end den, vi har haft hidtil. Med Hensyn til en Bemærkning fra Ordføreren om, at det var meget uheldigt, at der skulde 75 pCt. af Amdsraadets Medlemmer til for at vedtage Ændringer i Forholdet mellem Personskatter og Grundskatter i Landkommunerne i Retning af de sidste Skatters Forhøjelse, vil jeg sige, at det er jo rigtigt, men jeg ved for øvrigt ikke, om det har givet sig noget praktisk Udslag nogen Sinde; jeg kan i alt Fald sige, at siden vi har faaet almindelig Valgret til Amdsraadene, antager jeg ikke, at det har